

بررسی تأثیرات معماری بیونیک در طراحی معماری زیستگاه های بومی

سوسن عماری آذر، معماری بیونیک، دانشکده معماری، دانشگاه آزاد اسلامی تبریز، تبریز، ایران

چکیده:

نخستین سکونت گاه ها و زیستگاه های بومی بشر که ساخته ی دست طبیعت بودند، چیزی بیش از یک سرپناه به شمار می رفته است. این که مفهوم اولیه ی خانه در میان طبیعت شکل گرفته و تعامل سازنده ی انسان با طبیعت پیرامونش، در جهت رفع نیازها، به وجود آمده و ارتباط منطقی انسان را با بوم تعریف کرده است، بسیار جای مطالعه دارد. معماری بیونیک به عنوان علمی جدید از شاخه های طراحی معماری، سعی در حذف فواصل بین طبیعت و انسان دارد و با روش هایی کاربردی و سنجیده، احیای زیستگاه های بومی را در زمره ی اهداف خود قرار داده است. در این پژوهش، سعی بر آن است که تأثیرات طراحی بر مینای معماری بیونیک یا زیستارشناختی، در طراحی زیستگاه های بومی مورد بررسی و تحلیل قرار گیرد و هدف این تحقیق توسعه ی دانش نظری - کاربردی در زمینه ی معماری بیونیک و تبیین مفاهیم نظری در موقعیت های واقعی و ملموس است.

کلمات کلیدی: معماری بیونیک - زیستگاه های بومی - طراحی معماری - طراحی پایدار - طراحی سبز - طبیعت و

معماری - زیستارشناختی.

۱. مقدمه:

الگوها، پیچیدگی های محیط را قابل درک می کنند و نوعی زبان توصیف و تحلیل هستند که براساس آن میزان تأثیر هر مولفه ای را بر زندگی خویش درمی یابیم (ترنر) هوشمندی، کارایی و زیبایی موجودات طبیعی الگویی شگفت انگیز و شایسته الهام در اختیار ما می گذارد. مسائلی چون حفظ محیط زیست، صرفه جویی انرژی، بهره گیری بیش از حد از منابع و بازیافت زیاله، ما را به این الگوبرداری سوق می دهد، زیرا طبیعت تمامی این ویژگی ها را در خود دارد. از طرفی دیگر انسان ها امروزه دارای فرصت اندک برای ارتباط منظم با طبیعت بوده و از آنجایی که بیشتر وقت اغلب افراد در خانه می گذرد، تامین ارتباط بین انسان با طبیعت با معماری خانه ها بر اساس معماری بیونیک می تواند راه حلی باشد که به تقویت این تعامل کمک کرده و از آنجایی که نقش طبیعت در سلامت روحی و روانی افراد غیر قابل انکار است می توان با استفاده از این رویکرد به این مهم